

Sievietes un priesterība

Divpadsmit apustuļu kворuma loceklis elders Dalins H. Oukss, teica:

„Uzrunājot Palīdzības biedrību, prezidents Džozefs Fildings Smits, tolaik Divpadsmit apustuļu kворuma prezidents, teica: „Kaut gan māsām nav dota un piešķirta priesterība, tas nenozīmē, ka Tas Kungs nav devis viņām pilnvaras. . . . Māsai var tikt dotas pilnvaras

veikt noteiktus darbus baznīcā, kas ir saistoši un absolūti nepieciešami mūsu glābšanai, piemēram, darbs, ko mūsu māsas veic Tā Kunga namā. Viņām ir piešķirtas pilnvaras darīt diženus un brīnišķus darbus, kas ir svēti Tam Kungam un tikpat saistoši kā svētības, ko dod vīrieši, kuriem ir priesterība” [„Relief Society—An Aid to the Priesthood”, *Relief Society Magazine*, 1959. g. janv., 4. lpp.].

Šajā ievēribas cienīgajā uzrunā prezidents Smits atkal un atkal atkātoja, ka sievietēm ir dotas pilnvaras. Vēršoties pie sievietēm, viņš teica: „Jūs varat runāt ar pilnvarām, jo Tas Kungs jums tās ir piešķīris.” Viņš pateica arī to, ka Palīdzības biedrībai „ir piešķirts spēks un pilnvaras veikt ārkārtīgi daudz darba. Darbs, ko viņas dara, tiek veikts ar dievišķām pilnvarām.” Un,

protams, Baznīcas darbs, ko sievietes un vīrieši veic templī vai bīskapijās un draudzēs, tiek darīts to cilvēku pārraudzībā, kam ir priesterības atslēgas. Tā runājot par Palīdzības biedrību, prezidents Smits paskaidroja: „Tas Kungs ir dāvējis viņām šo vareno organizāciju, kurā viņām dotas pilnvaras kalpot bīskapiju vadītāju pārraudzībā . . . rūpējoties par mūsu ļaužu garīgajām un laicīgajām vajadzībām” [„Relief Society—An Aid to the Priesthood”, 4.–5. lpp.]. . . .

Mēs neesam raduši runāt par to, ka sievietes savos Baznīcas aicinājumos darbojas ar priesterības pilnvarām, bet — kādas gan citas pilnvaras tās varētu būt? Kad sieviete — gados jauna vai vecāka — tiek iesvētīta, lai sludinātu evaņģēliju kā pilnlaika misionāre, viņai tiek piešķirtas priesterības pilnvaras veikt vienu no priesterības darbiem. Tas pats attiecas arī uz sievieti, kura tiek iecelta par kādas Baznīcas organizācijas amatpersonu vai skolotāju kāda, kam ir priesterības atslēgas, pārraudzībā. Ikviena, kas darbojas kādā amatā vai aicinājumā, ko viņam vai viņai piešķīris kāds, kam ir priesterības atslēgas, uzticēto pienākumu veikšanā pielieto priesterības pilnvaras” („Priesterības atslēgas un pilnvaras” (vispārējās konferences runa), *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. maijs, 50.–51. lpp.).

Sievietes un priesterība

Divpadsmit apustuļu kворuma loceklis elders Dalins H. Oukss, teica:

„Uzrunājot Palīdzības biedrību, prezidents Džozefs Fildings Smits, tolaik Divpadsmit apustuļu kворuma prezidents, teica: „Kaut gan māsām nav dota un piešķirta priesterība, tas nenozīmē, ka Tas Kungs nav devis viņām pilnvaras. . . . Māsai var tikt dotas pilnvaras

veikt noteiktus darbus baznīcā, kas ir saistoši un absolūti nepieciešami mūsu glābšanai, piemēram, darbs, ko mūsu māsas veic Tā Kunga namā. Viņām ir piešķirtas pilnvaras darīt diženus un brīnišķus darbus, kas ir svēti Tam Kungam un tikpat saistoši kā svētības, ko dod vīrieši, kuriem ir priesterība” [„Relief Society—An Aid to the Priesthood”, *Relief Society Magazine*, 1959. g. janv., 4. lpp.].

Šajā ievēribas cienīgajā uzrunā prezidents Smits atkal un atkal atkātoja, ka sievietēm ir dotas pilnvaras. Vēršoties pie sievietēm, viņš teica: „Jūs varat runāt ar pilnvarām, jo Tas Kungs jums tās ir piešķīris.” Viņš pateica arī to, ka Palīdzības biedrībai „ir piešķirts spēks un pilnvaras veikt ārkārtīgi daudz darba. Darbs, ko viņas dara, tiek veikts ar dievišķām pilnvarām.” Un,

protams, Baznīcas darbs, ko sievietes un vīrieši veic templī vai bīskapijās un draudzēs, tiek darīts to cilvēku pārraudzībā, kam ir priesterības atslēgas. Tā runājot par Palīdzības biedrību, prezidents Smits paskaidroja: „Tas Kungs ir dāvējis viņām šo vareno organizāciju, kurā viņām dotas pilnvaras kalpot bīskapiju vadītāju pārraudzībā . . . rūpējoties par mūsu ļaužu garīgajām un laicīgajām vajadzībām” [„Relief Society—An Aid to the Priesthood”, 4.–5. lpp.]. . . .

Mēs neesam raduši runāt par to, ka sievietes savos Baznīcas aicinājumos darbojas ar priesterības pilnvarām, bet — kādas gan citas pilnvaras tās varētu būt? Kad sieviete — gados jauna vai vecāka — tiek iesvētīta, lai sludinātu evaņģēliju kā pilnlaika misionāre, viņai tiek piešķirtas priesterības pilnvaras veikt vienu no priesterības darbiem. Tas pats attiecas arī uz sievieti, kura tiek iecelta par kādas Baznīcas organizācijas amatpersonu vai skolotāju kāda, kam ir priesterības atslēgas, pārraudzībā. Ikviena, kas darbojas kādā amatā vai aicinājumā, ko viņam vai viņai piešķīris kāds, kam ir priesterības atslēgas, uzticēto pienākumu veikšanā pielieto priesterības pilnvaras” („Priesterības atslēgas un pilnvaras” (vispārējās konferences runa), *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. maijs, 50.–51. lpp.).

